

Regeringsrätten

Rättsfall

Jaktvårdsförenings skattskyldighet för medel avsatta till delägarfond

Besvär av jaktvårdsföreningen X. angående förhandsbesked. — Föreningen hade ett 100-tal medlemmar, varav ett 30-tal icke var markägare inom jaktvårdsområdet. Föreningen hade antagit stadgar och tillsatt styrelse. Av stadgarna framgick bl a följande.

Föreningen hade till ändamål att befrämja viltvård och jaktkultur inom jaktvårdsområdet. Området förvaltades av föreningen. Medlemmar i föreningen var ägarna av i området ingående fastigheter (delägarna). För föreningens ändamål intresserade personer fick inväljas som stödjande medlemmar i föreningen. — Beslutanderätten i föreningens angelägenheter tillkom ytterst delägarna vid jaktstämman. Jaktstämman fastställde årligen de avgifter som skulle utgå vid lösen av jakt-rättsbevis. Avgifter fick ej bestämmas till olika belopp för jakträttsbevis av samma slag. Jaktstämman ägde även besluta om särskilda avgifter för fällt villebråd. Influtna medel skulle användas för jaktvårdsområdets verksamhet, dock att viss del av avgifter för deltagande i jakt som bedrevs som gemensam angelägenhet och avgifter för under sådan jakt fällt villebråd skulle efter jaktstämmas beslut avsättas till en fond, benämnd delägarefonden. Från denna fond skulle efter jaktstämmas beslut utdelas medel till delägarna i proportion till deras arealinnehav inom området vid tidpunkten för fördelningen. Delägare, som icke utövade jakt, erlade inga avgifter. Förlängdes inte tiden för jaktvårdsområdets bestånd skulle föreningens behållna tillgångar, därest jaktstämman ej beslöt annorlunda, överlämnas till länsjaktvårdsförening att användas till jaktvårdande ändamål.

Föreningen hemställde om förhandsbesked ”beträffande skatterättslig status för den i jaktvårdsområdet ingående delägarfonden” och att RSV måtte förklara att delägarfonden icke skulle anses ingå i jaktvårdsföreningen utan utgöra ett enkelt bolag.

RSV yttrade: Nämnden finner, att föreningen är att hänföra till sådan juridisk person, som jämlikt 53 § 1 mom. f) KL och 6 § 1 mom. b) KF om statlig inkomstskatt är skattskyldig för all inkomst. Nämnden finner vidare, att den i 5 § av föreningens stadgar angivna delägarfonden icke kan anses som ett särskilt skatte-subjekt utan utgör en del av föreningens förmögenhet. Nämnden finner slutligen, att föreningen jämlikt 6 § 1 mom. b) KF om statlig förmögenhetsskatt är skyldig att erlagga skatt för förmögenhet. På grund härav förklarar nämnden, att föreningen är skattskyldig för såväl delägarfondens förmögenhet som avkastningen av densamma. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 12.4.1972.)

Anm.: Se K. G. A. Sandström: Om förmögenhetsskatt s. 247. Se även 7 och 16 §§ lagen om ekonomiska föreningar samt RÅ 1956 ref. 31.

Ränta på kvarstående skatt i fråga om avräkning av preliminär skatt som erlagts för dödsbo i vilket den skattskyldige var ensam delägare

Besvär av W. angående ränta på kvarstående skatt. W. var sedan år 1941 ende delägaren i ett dödsbo. Han hade under en följd av år i allmän självdeklaration för dödsboet redovisat dödsboets intäkter och förmögenhet. PN förklarade W. skattskyldig för dessa genom beslut år 1961 om eftertaxering för åren 1956—1959. Beslutet fastställdes av RR (RÅ 1963 not. 776—779). Under år 1961 erlade W. för dödsboet preliminär B-skatt i enlighet med utfärdad debetsedel. Även år 1962 lämnade han deklaration för dödsboet. TN avvek från W:s egen deklaration år 1962 genom att tillägga dödsboets intäkter och förmögenhet. Bl a på grund därav uppkom för W. kvarstående skatt, varpå beräknades ränta, 1 701 kr. Vid denna beräkning hade W. tillgodoräknats endast den preliminära skatt han erlagt för egen del.

Hos ÖÄ hemställde W. — förutom om befrielse från räntan — i andra hand att räntan skulle beräknas till ett lägre belopp med hänsyn till den för dödsboet erlagda preliminära skatten. ÖÄ:t lämnade yrkandet utan bifall.

KR yttrade sig inte i denna del av målet men befriade W., av andra skäl än dem det är fråga om nu, från en mindre del av räntan.

RR: ej ändring. (RR:s utslag den 1.2.1972; en ledamot var skiljaktig och anförde bl a:

Jämligt 27 § 2 mom. uppbördsförordningen har W. vid debitering av slutlig skatt skolat gottskrivas jämväl den preliminära skatt dödsboet debiterats och han erlagt för dödsboet. Ränta å kvarstående skatt skall förty . . . beräknas . . . med 648 kr. W. har icke visat fog för sin talan i övrigt. På grund av det anförda och då W. uppburit 430 kr i ränta vid återbetalning av den för dödsboet erlagda preliminära skatten . . . nedsättning med 443 kr.)

Anm.: Se prop. 1950:224 s. 64 samt RÅ 1960 ref. 27 (Skattenytt 1961 sid. 47)